

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/161/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2112209098
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Fedor Benka
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2013:2112209098.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci žalobcu: Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., so sídlom Dostojevského rad 4, Bratislava, IČO: 00 151 700, proti žalovanému: G. F., nar. XX.X.XXXX, bytom C. XXXX/X, S., zastúpený splnomocnencom: Advokátska kancelária GRUJBÁR s.r.o., so sídlom Adama Štrekára 8255/50, Trnava, o trovách konania, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 1. februára 2013, č.k. 12C/137/2012 - 58, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti trov **p o t v r d z u j e**.

Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému náhradu trov odvolacieho konania vo výške 24,41 eur titulom trov právneho zastúpenia, a to splnomocnencovi žalovaného do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

Uznesením napadnutým odvolaním súd prvého stupňa konanie zastavil a rozhodol o vrátení súdneho poplatku vo výške 9,87 eur žalobcovi prostredníctvom príslušného daňového úradu. O trovách konania súd rozhodol tak, že žalobcovi uložil zaplatiť žalovanému náhradu trov konania vo výške 60,42 eur titulom trov právneho zastúpenia do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia splnomocnencovi žalovaného.

Rozhodnutie o trovách konania súd právne odôvodnil použitím ustanovenia § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., ako aj ustanovení vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnej pomoci, keď mal za to, že žalobca zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, a preto má žalovaný právo na náhradu trov konania. Preto súd uložil žalobcovi zaplatiť žalovanému náhradu účelne vynaložených trov: prevzatie a príprava veci, odpor, účasť na pojednávaní dňa 30.1.2013 - iba 1 úkonu, t.j. 2krát po 16,60 eur, 0,25 x 16,60 eur, 1krát režijný paušál po 7,63 eur a 1krát po 7,81 eur.

Proti uzneseniu súdu prvého stupňa v časti trov konania podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý navrhol uznesenie v napadnutej časti zrušiť alebo zmeniť a priznať mu trovy konania vo výške 6,63 eur. Namietol nedostatočné odôvodnenie napadnutého uznesenia. Bol presvedčený, že zo skutkového stavu nemôže vyplývať iný záver ako ten, že predloženie dokladu žalovaným po podaní žaloby o tom, že tento nikdy nebol vlastníkom ani držiteľom predmetného motorového vozidla je konaním alebo správaním žalovaného, ku ktorému po prvé mal pristúpiť, resp. ho podniknúť ihneď potom, ako mal vedomosť o tom, že vlastníctvo resp. držbu motorového vozidla nenadobudol a po druhé mohol pristúpiť oveľa skôr ako žalobca podal žalobu.

K odvolaniu žalobcu sa písomne prostredníctvom právneho zástupcu vyjadril žalovaný, ktorý navrhol napadnuté uznesenie z dôvodu vecnej správnosti potvrdiť a priznať mu trovy odvolacieho konania.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - účastníčka konania (§ 201 a § 204 ods. 1 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravným prostriedok prípustný (§ 201 a § 202 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnuté uznesenie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobca nie je dôvodné, pretože napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa je vecne správne.

Predmetom konania vedeného na súde prvého stupňa pod sp. zn. 12C/137/2012 bolo zaplatenie sumy 138,23 eur s prísl. Uznesením napadnutým odvolaním súd prvého stupňa konanie zastavil a rozhodol o vrátení súdneho poplatku vo výške 9,87 eur žalobcovi prostredníctvom príslušného daňového úradu. O trovách konania súd rozhodol tak, že žalobcovi uložil zaplatiť žalovanému náhradu trov konania vo výške 60,42 eur titulom trov právneho zastúpenia do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia splnomocnencovi žalovaného.

Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a uznesenia súdu prvého stupňa o trovách konania.

Podľa § 157 ods. 2 O.s.p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie postup súdu, ktorým sa znemožní účastníkovi konania realizácia procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva, pričom odňatie možnosti konať pred súdom je relevantné vtedy, ak išlo o postup nesprávny (uvažované z hľadiska zachovania postupu súdu určeného zákonom alebo ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi), a ak sa postup súdu prejavil v priebehu konania, a tiež pri rozhodovaní. Nezávislosť rozhodovania všeobecných súdov sa uskutočňuje v ústavnom a zákonnom procesnoprávnom a hmotnoprávnom rámci. Procesnoprávny rámec predstavujú predovšetkým princípy riadneho a spravodlivého procesu ako vyplývajú z čl. 36 a nasl. Listiny základných práv a slobôd, ako aj čl. 46 Ústavy SR. Jedným z týchto princípov predstavujúcim súčasť práva na riadny proces a vylučujúcim svojvôľu pri rozhodovaní je i povinnosť súdov svoje rozhodnutia odôvodniť (§ 157 ods. 1 O.s.p.), a to spôsobom zakotveným v ust. § 157 ods. 2 O.s.p. Z odôvodnenia rozhodnutia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. V prípade, ak sú právne závery súdu v extrémnom nesúlade s vykonanými skutkovými zisteniami alebo z nich v žiadnej novej interpretácii odôvodnenia súdneho rozhodnutia nevyplývajú, treba považovať takéto rozhodnutie za rozhodnutie v rozpore s čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, ako aj čl. 46 Ústavy SR.

Podľa názoru odvolacieho súdu napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa je odôvodnené dostatočným spôsobom, pričom prvostupňový súd svoje rozhodnutie odôvodnil tak po stránke právnej, ako i skutkovej, pričom jeho závery sú jasné, výstižné a zrozumiteľné.

Podľa § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre konanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Otázku vzťahu medzi ust. § 146 ods. 1 písm. c) a § 146 ods. 2 O.s.p. je potrebné interpretovať, ako vzťah medzi všeobecnou a špeciálnou právnou normou. Aplikácia ust. § 146 ods. 2 je daná tam, kde je naplnená jeho hypotéza. Ak nie je naplnená, platí všeobecné ustanovenie § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p.

Jedným z predpokladov použitia § 146 ods. 2 O.s.p., vyplývajúcim z jeho hypotézy je, aby účastníkovi, ktorý nezavinil zastavenie konania a vznikli mu trovy, nahradil účastník, ktorý zavinil zastavenie konania.

Pri použití ust. § 146 ods. 2 O.s.p. je treba otázku, či účastník zavinil, že konanie muselo byť zastavené, resp. pre správanie sa odporcu bol návrh vzatý späť, posudzovať z hľadiska procesného výsledku. Je potrebné uviesť, že náhrada trov konania je nárokom, ktorý musí mať oporu v ustanoveniach procesného práva a nie práva hmotného. Preto otázku, či účastník konania zavinil, že konanie muselo byť zastavené, treba posudzovať len z hľadiska procesného výsledku. Ak by mal byť návrh vzatý späť pre správanie sa odporcu, musí ísť o procesnú situáciu, kedy sa odporca zachoval v intenciách žalobného návrhu, teda ak bolo navrhovateľom uplatnené právo splnené neskorším správaním sa odporcu bez toho, aby o veci meritorne rozhodol súd. Pritom medzi správaním sa odporcu a žalobným návrhom musí ísť o vecnú spojitosť.

Z obsahu spisového materiálu vyplynulo, že predmetom konania vedeného na súde prvého stupňa pod sp. zn. 12C/137/2012 bolo zaplatenie sumy 138,23 eur s prísl. Súd vo veci vydal platobný rozkaz, proti ktorému podal žalovaný v zákonnej lehote odpor s odôvodnením. Na pojednávaní dňa 30.1.2013 zobral žalobca žalobu v celom rozsahu späť. Uznesením napadnutým odvolaním súd prvého stupňa konanie zastavil a rozhodol o vrátení súdneho poplatku vo výške 9,87 eur žalobcovi prostredníctvom príslušného daňového úradu. O trovách konania súd rozhodol tak, že žalobcovi uložil zaplatiť žalovanému náhradu trov konania vo výške 60,42 eur titulom trov právneho zastúpenia do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia splnomocnencovi žalovaného.

Podľa názoru odvolacieho súdu v danej veci žalobca zavinil zastavenie konania, keď k späťvzatiu návrhu nedošlo v dôsledku správania sa žalovaného, ktorý po podaní žaloby nespĺnil povinnosť, splnenia ktorej sa žalobca podanou žalobou domáhal, na základe čoho je žalobca povinný nahradiť trovy konania žalovanému.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti podľa § 219 ods. 1 O.s.p. z dôvodu vecnej správnosti potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. a v odvolacom konaní úspešnému žalovanému priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 24,41 eur titulom trov právneho zastúpenia s nasledujúcou špecifikáciou: jeden úkon právnej služby (vyjadrenie k odvolaniu) vo výške 16,60 eur a 1krát režijný paušál vo výške 7,81 eur.

Senát krajského súdu uvedené uznesenie prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.